

РЕШЕНИЕ

№ 6084

гр. София, 17.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгени Стоянов

ЧЛЕНОВЕ: Диана Стамболова

Адриан Янев

като разгледа дело номер **6162** по описа за **2023** година докладвано от съдия Евгени Стоянов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Бест Брендс“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], чрез адвокат Р. В., срещу Решение № 2549 от 30.05.2023 г. по административно наказателно дело № 20221110212585 по описа за 2022 г. на СРС, НО, 10 състав.

С решението съдът е потвърдил НП № 653331-F643557/08.08.2022 г., издадено от зам. Директор на ТД на НАП С., с което на касатора за нарушение на чл. 124, ал. 2 от ЗДДС е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2319, 81 лева на основание чл. 182, ал. 1 от ЗДДС.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност, необоснованост и незаконосъобразност, поради неправилно приложение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила при постановяване на решението – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК. Касаторът твърди, че са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и отмяна на НП.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, чрез адвокат В., поддържа жалбата. Представя писмени бележки. Претендира присъждане на разноски

Ответникът, редовно призован за съдебно заседание, чрез юрисконсулт К., оспорва жалбата и счита същата за неоснователна. Излага съображения за липса на приложение на чл. 28 от ЗАНН. Претендира присъждане на юрисконсултско

възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XV-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал. 1 АПК, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Първоинстанционният съд правилно и въз основа на събраните писмени доказателства е установил фактическата страна на спора, като е приел, че „Бест Брендс“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е юридическо лице, регистрирано на територията на Република България със седалище в [населено място] като същото е регистрирано по ЗДДС на 24.10.2011 г. на основание чл. 100, ал. 1 ЗДДС. В хода на извършената проверка било установено, че дружеството - касатор е издало множество фактури (подробно описани в АУАН и НП) през месец януари 2021 г., но същите не били включени в дневниците му за продажби за данъчния период януари 2021 г., както и в справката – декларация за ДДС от 12.02.2021 г., отнасяща се за данъчния период януари 2021 г. Процесните фактури били отразени в справка – декларация за ДДС от 14.04.2021 г. (отнасяща се за данъчния период месец март 2021 г.) и в дневниците му за продажби за данъчния период март 2021 г. Било прието, че неотразяването на фактурите в дневниците за продажба за месец януари 2021 г. и в справката – декларация за ДДС за данъчния период 2021 г. е довело до по – малък размер на данък ДДС за посочения период. Начисленият данък за ДДС, по фактурите, предмет на делото, е в размер на 2319, 81 лв. Данъкът е трябвало да бъде внесен до 15.02.2021 г., а същият е бил внесен на 14.04.2021 г.

При така установеното на 21.02.2022 г. св. С. А. е съставила АУАН № F643557, в присъствието на св. Л. и св. Л..

Въз основа на посочения АУАН на 08.08.2022 г. било издадено Наказателно постановление № 653331-F643557/08.08.2022 г. издадено от зам. Директор на ТД на НАП С., с което на „Бест Брендс“ ЕООД за нарушение на чл. 124, ал.2 от ЗДДС е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2319,81 лева на основание чл. 182, ал. 1 от ЗДДС.

За да потвърди НП, от правна страна СРС е извел извод, че АУАН и НП са издадени от компетентен орган, при правилно приложение на материалния закон, не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да налагат отмяна на наказателното постановление. Обсъдил е и отхвърлил като неоснователни възраженията на жалбоподателя.

Настоящият състав на АССГ споделя извода на СРС, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. В НП и АУАН се съдържа конкретно и ясно описание на нарушението, в т.ч. и на периода, в който фактурите е следвало да бъдат включени в съответните регистри по ЗДДС, и на датата, на която е извършено нарушението. Както в АУАН, така и в НП, като нарушена е посочена разпоредбата на чл. 124, ал. 2 от ЗДДС, вр. чл. 182, ал. 1 от същия, която съответства на словесното описание на нарушението - неотразяване в дневника за продажби и в справката декларация на фактура в периода, в който е

издадена. Разпоредбата на чл. 125, ал. 5 ЗДДС регламентира срока за подаване на отчетните регистри, но същата не е сочена като нарушена както в АУАН, така и в НП. Съгласно чл. 124, ал. 2, изр. 1 от ЗДДС регистрираното лице е длъжно да отрази издадените от него или от негово име данъчни документи, както и отчетите за извършените продажби по чл. 119 в дневника за продажбите за данъчния период, през който са издадени. Според чл. 125, ал. 5 ЗДДС декларациите по ал. 1 и 2 и отчетните регистри по ал. 3 се подават до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят. В конкретния случай за данъчен период януари 2021 г. това е следвало да стане до 15.02.2021 г. вкл. (доколкото 14.02.2021 г. е неделя, а първият следващ работен ден е 15.02.2021 г. – понеделник), а не както е сторило това едва в СД по ДДС за данъчен период март 2021 г. (едва на 14.04.2021 г.).

Съгласно чл. 182, ал. 1 от ЗДДС регистрирано лице, което не отрази издадения данъчен документ в отчетните регистри за съответния данъчен период, което води до определяне на данъка в по – малък размер, се наказва с имуществена санкция в размер на определения в по – малък размер данък, но не по – малко от 1000 лв. В конкретния случай за данъчен период януари 2021 г. е бил определен данък ДДС с 2391, 81 лв. по – малко от реално дължимия, поради което имуществената санкция е определена в предвидения в закона размер.

По отношение на твърдението, че СРС не счел, че дружеството е имало право да инициира сключване на споразумение с административния орган по чл. 58 б. г от ЗАНН, настоящият състав на АСГГ, счита, че в закона липсва изискване страната, до която е отправено предложение за сключване на споразумение да уведомява инициатора на предложението когато не желае да се възползва от тази правна възможност, поради което е и недопустимо съдът да вмениява подобно задължение за която и да е от двете страни.

Единственото задължение, което законът вмениява на наказващия орган е да отправи такова предложение, ако не са налице основания за неговата недопустимост, но не и задължението да сключи такова. Противното разрешение би било в разрез с един от най-важните принципи за всяко санкционно производство, а именно за вземане на решението по вътрешно убеждение. Отказът на наказващия орган да сключи споразумение с нарушителя не подлежи на обжалване, нито на каквато и да било друга санкция от по-горестоящ орган, непосредствен ръководител и пр. тъй като този акт е израз на свободното вътрешно убеждение на наказващия орган по въпросите по същество на преписката.

Правилни са изводите на СРС, че не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН, поради маловажност на нарушението. Отговорността, която законът възлага на юридическите лица по реда на чл. 83, ал. 1 от ЗАНН, е обективна и безвиновна. Тя е проява на засилена превенция на държавата срещу определени нарушения и за да бъде ангажирана, е достатъчно само да бъде констатирано неизпълнение на законови задължения. В случая се касае за регулиране на обществени отношения с финансов характер. Начисляването и съответно срочното внасяне в бюджета на данъчните задължения е от голямо значение, защото чрез събраните парични средства държавата упражнява специфичните си функции. Освен това в разглеждания казус, за извършеното нарушение е предвиден минимален размер на имуществената санкция в размер на определения в по-малък размер данък, но не по-малко от 1000 лв. Наложената санкция в размер на 2319,81 лв. е правилно определена. Самият факт на предвиждане на имуществената санкция в посочения

размер предполага, че в процесния случай не може да бъде определен като маловажен случай по чл. 28 от ЗАНН.

При този изход на спора и като взе предвид направеното от процесуалния представител на ответника по касация искане за присъждане на разноси, на същата се дължат разноси за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лв., определен съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 143, ал. 4 и чл. 144 от АПК във вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно постановено при спазване на процесуалните правила и материалния закон.

Воден от гореизложеното и на осн. чл. 221, ал. 2 АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София - град, XV – ти касационен състав,

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2549 от 30.05.2023 г. по административно наказателно дело № 20221110212585 по описа за 2022 г. на СРС, НО, 10 състав..

ОСЪЖДА „Бест Брендс“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на ТД на НАП юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лв.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.